

BIS-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie
- Tweede principiële goedkeuring met het oog op adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State

SAMENVATTING

Door middel van dit besluit worden een aantal bepalingen uit de Europese richtlijnen (EU) 2018/844 en (EU) 2018/2002 omgezet. Het betreffen onder andere aanpassingen aan de energieprestatieregelgeving, waaronder een bijsturing van het aanscherpingspad van het 5-peil en van de ingrijpende energetische renovaties van residentiële gebouwen. Het besluit bevat tevens omzettingbepalingen met betrekking tot de bemetering en facturatie bij energieleveringen, inclusief thermische energie. Ook wordt de regeling met betrekking tot de verouderde en in onbruik geraakte energieaudit opgeheven. Tot slot worden een aantal kleine aanpassingen m.b.t. de regelgeving aangaande de energieprestatiecertificaten aangebracht. Het besluit zal hierna voor advies worden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2020/18 werd op 31 januari 2020 bekomen.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd op 2 mei 2020 verkregen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 15 mei 2020 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om hierover het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de MINA-raad, en

¹ VR 2020 1505 DOC.0470

de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) in te winnen. Tevens werd de minister gelast om het ontwerpbesluit op 18 juni 2020 mede te delen aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 en artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij en met toepassing van artikel 15 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

D. ADVIEZEN VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRADEN, DE VREG EN DE VTC

D.1. Non-advies van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De strategische adviesraad "SERV" liet per schrijven d.d. 2 juni 2020, dat als bijlage 2 gaat, weten dat zij over het ontwerpbesluit geen advies wenste te verstrekken.

D.2. Non-advies van de MINA-raad

De strategische adviesraad "MINA-raad" liet per schrijven d.d. 22 juni 2020, dat als bijlage 3 gaat, weten dat zij over het ontwerpbesluit geen advies wenste te verstrekken.

D.3. Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

De VREG gaf op 16 juni 2020 over het ontwerpbesluit haar advies ADV-2020-06, dat als bijlage 4 gaat.

In dit advies doet de VREG een aantal voorstellen met betrekking tot de omzetting van artikel 9ter en 9quater van de Gewijzigde Energie-efficiëntierichtlijn². Het betreft voorstellen inzake: de interpretatie van het begrip "op afstand uitleesbaar" (1), de vereisten van verbruiksmeters (2) en warmtekostenverdelingsregels (3):

- (1) Artikel 9quater van de Gewijzigde Energie-efficiëntierichtlijn bepaalt dat meters en warmtekostenverdelers, die na 25 oktober 2020 worden geïnstalleerd, "op afstand uitleesbaar" moeten zijn. De VREG vraagt dat er zo snel als mogelijk duidelijkheid wordt geschapen rond de invulling van het begrip "op afstand uitleesbaar". De VREG stelt voor om, gelet op het "guidance document" van de Europese Commissie³, om in artikel 10 van het Ontwerpbesluit een lid toe te voegen aan de nieuw toegevoegde paragraaf 1/1, dat bepaalt: "*Voor het uitlezen van op afstand uitleesbare verbruiksmeters en warmtekostenverdelers is geen toegang tot afzonderlijke appartementen en eenheden nodig.*", alsook een delegatie aan de minister om bijkomende regels vast te stellen voor de minimumvereisten waaraan een op afstand uitleesbare verbruiksmeter of warmtekostenverdelers moet voldoen.

Aan dit advies wordt gevolg gegeven.

- (2) De VREG merkt in het algemeen nog op dat kan worden nagedacht of een integrale meter wel in elke situatie een afdoende oplossing biedt, in sommige gevallen kan wellicht een

² Richtlijn 2012/27/EU zoals gewijzigd door de Richtlijn (EU) 2018/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 houdende wijziging van Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie, PB 21 december 2018.

³ De Europese Commissie heeft op 25 september 2019 een guidance document gepubliceerd, samen met een bijlage, getiteld "Commission Recommendation of 25.9.2019 on the implementation of the new metering and billing provisions of the Energy Efficiency Directive 2012/27/EU". Zie COMMISSION RECOMMENDATION of 25.9.2019 on the implementation of the new metering and billing provisions of the Energy Efficiency Directive 2012/27/EU, te consulteren op https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/c_2019_6631_act_com_recom_metering_and_billing.pdf

debietmeter volstaan. In gevallen waar warm water vanuit een gemeenschappelijk systeem verdeeld wordt, is er geen terugkeerleiding waarvan de temperatuur gemeten kan worden voor de meting van het integrale type. Het vergelijken van de temperatuur van het geleverde water met het instromende leidingwater is mogelijk, maar minder praktisch. In paragraaf 1 zou eventueel nog in een uitzondering kunnen worden voorzien. Deze uitzondering is enkel van toepassing voor meting van warm water.

Uit advies ADV-2020-04, waarnaar de VREG in haar advies van 16 juni 2020 verwijst kan worden afgeleid dat de VREG voorstelt om in artikel 3/1.2.1, §1 een nieuw vierde lid op te nemen dat luidt als volgt: *“Bij warmwatervoorziening vanuit een warmtenet of een centrale bron die verschillende gebouwen of verschillende verbruikers binnen één gebouw bedient, kan het individueel warmwaterverbruik, in afwijking van het eerste, tweede en derde lid, gemeten worden met een watermeter op voorwaarde dat het totaal van het verbruik voor warm water van de eenheden waar een watermeter wordt gebruikt centraal gemeten wordt met een verbruiksmeter voor het warm waterverbruik van het integrale type, die voldoet aan de vereisten gesteld in het eerste, tweede en derde lid. De watermeter moet voldoen aan de vereiste nauwkeurigheidsklasse, vermeld in het koninklijk besluit van 15 april 2016 betreffende meetinstrumenten.”*

Aan dit advies wordt gevolg gegeven.

- (3) Het “verzameldecreet energie”⁴ wijzigt ter omzetting van artikel 9ter van de gewijzigde energie-efficiëntierichtlijn het artikel 4/1.2.2, §3, derde lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009. De VREG meent – opnieuw met bijkomende verwijzing naar advies ADV-2020-04 - dat het huidige artikel 4/1.2.2 echter op zich ook al voldoende basis bevat om nadere warmtekostenverdelingsregels aan te nemen. De VREG stelt dan ook voor om in voorliggend ontwerpbesluit op basis van deze bestaande decretale basis, in titel III/1 van het Energiebesluit een nieuw hoofdstuk V met deze nadere regels toe te voegen, teneinde de richtlijn tijdig te kunnen omzetten. Dit artikel werd door de VREG na consultatie met de energieadministratie en de warmtesector opgesteld.

Voor de verdeling van gemeenschappelijke kosten moeten de regels in het Burgerlijk Wetboek (BW) rond mede-eigendom gevolgd worden. Daarin bepaalt artikel 577-2 BW eerst en vooral dat bij het ontbreken van overeenkomsten en van bijzondere bepalingen, de onverdeelde aandelen worden vermoed gelijk te zijn. Een mede-eigenaar heeft een deel in de rechten en draagt bij in de lasten van de eigendom naar verhouding van zijn aandeel. Indien de regels uit het BW worden gevolgd, zal elke mede-eigenaar in beginsel dus een gelijk aandeel hebben, en ook op een gelijke wijze de kosten (lasten) dragen. Deze regels zijn echter van “suppletief recht” (gelet op “ontstentenis van overeenkomsten en van bijzondere bepalingen”), wat wil zeggen dat hiervan afgeweken kan worden. Vaak worden de aandelen in de gemeenschappelijke delen van de mede-eigendom dan ook expliciet vastgelegd. Deze verdeelsleutels worden nagenoeg altijd opgenomen in de basisakte.

De bepalingen uit het BW hebben hiërarchisch gezien voorrang op het Energiebesluit. De verdeling van de gemeenschappelijke kosten is hiermee al bepaald, en hier kan niet bij besluit van worden afwijken in het Energiebesluit. Daarenboven, zelfs indien dit mogelijk zou zijn (*quod non*) dan zou dit een aanpassing van elke basisakte vragen, hetgeen te verregaande gevolgen met zich meebrengt aangezien telkens een notariële akte nodig is (hetgeen ook aanzienlijke kosten met zich meebrengt) en de instemming van de algemene vergadering met een bijzondere meerderheid. Het BW primeert bijgevolg en bepaalt duidelijk dat het de mede-

⁴ Dit ontwerpdecreet werd inmiddels op 3 april 2020 een eerste keer (VR 2020 0304 DOC.0297) en op 5 juni 2020 een tweede keer door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd (VR 2020 0506 DOC.0564).

eigenaars vrij moet staan om de aandelen en dus ook de verdeling van de lasten (kosten) vrij te bepalen.

De VREG stelt verder voor om op de factuur niet enkel de berekening van de kosten, maar ook de bijbehorende meetgegevens te vermelden. Bijvoorbeeld de prijs per liter warm water of per kWh warmte per eindgebruiker laat toe om technische defecten en andere problemen gemakkelijk op te sporen door vergelijking met eerdere maandwaarden.

Wanneer warmtekostenverdelers worden gebruikt is het onmogelijk om precies te weten hoeveel warmte er in het distributiesysteem verloren ging, aangezien deze apparaten een dimensieloze eenheid meten. Des te moeilijker wordt het, wanneer bovendien niet bekend is hoeveel energie werd gebruikt voor het leveren van warm water. Soms is er een aparte warmtemeter geïnstalleerd om deze hoeveelheid energie te meten. Indien deze meter niet voorhanden is, kan er gewerkt worden met een vaste omrekenfactor, die per verbruikte liter warm water aangeeft hoeveel stookolie of aardgas hiervoor nodig was. Deze omzetting is echter afhankelijk van de geleverde watertemperatuur en het ketelrendement, en hiervoor een algemeen geldende conversiefactor voorstellen is dus niet wenselijk.

De VREG merkt hierbij op dat de kostenverdeelregels een breed toepassingsgebied moeten hebben. Ze moeten voldoende flexibiliteit laten om in alle concrete situaties te kunnen gelden, zonder dat er veranderingen aan huurcontracten of basisaktes vereist zijn.

Aan dit advies wordt gevolg gegeven.

Tot slot stelt de VREG dat, alhoewel de regulator met de inhoud van artikel 5 akkoord kan gaan, het haar onduidelijk is hoe artikel 5 van het ontwerpbesluit zich verhoudt tot artikel 6, 3° van het ontwerpbesluit. Artikel 5 (aanpassing van artikel 3.1.58 van het Energiebesluit van 19 november 2010) lijkt volgens de VREG immers de verplichting bij de netbeheerder te leggen om aanvullende informatie over het verbruiksverleden van de netgebruiker ter beschikking te stellen aan een aanbieder van energiediensten, terwijl artikel 6, 3° (aanpassing van artikel 3.2.18 van het Energiebesluit van 19 november 2010) deze verplichting – het doorsturen van gegevens over de energiefacturering van de afnemer - bij de leverancier legt. De VREG stelt dan ook voor om de bepaling uit artikel 6, 3° te schrappen en de verplichting volledig bij de netbeheerder te leggen. Aan dit advies wordt echter geen gevolg gegeven. De VREG verliest immers uit het oog dat er een verschil is tussen enerzijds de informatie over het verbruiksverleden, waarover de distributienetbeheerder in hoofde van zijn functie toegang heeft, en anderzijds de specifieke gegevens over de energiefacturering die informatie bevatten (bijv. aangerekende kosten, gehanteerde prijzen, commerciële voorwaarden...) die enkel beschikbaar is bij de leverancier en waarover de distributienetbeheerder dus niet kan beschikken. Het schrappen van artikel 6, 3° van het ontwerp zou dan een incomplete omzetting van de richtlijnverplichtingen inhouden. Om die redenen is het gemaakte onderscheid gerechtvaardigd.

D.4. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC)

De Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, bezorgde op 18 mei 2020 haar adviesvraag aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC).

De VTC heeft op 30 juni 2020 haar advies nr. 2020/15 verstrekt, dat gaat als bijlage 5. De VTC maakte in haar advies de volgende opmerkingen:

- De VTC merkt op dat de rechtsgrond uit de algemene verordening gegevensbescherming (AVG) ook voor de artikelen uit het ontwerpbesluit die persoonsgegevens (kunnen) verwerken expliciet in de nota aan de Vlaamse Regering moet worden opgenomen:

- Wat het ontworpen artikel 2.1.3, 5°, het ontworpen artikel 7.11.4, §4, het ontworpen artikel 8.8.2, het ontworpen artikel 11.2.6, eerste lid, 3° van het Energiebesluit van 19 november 2010 betreffen, is dit artikel 6, lid 1, e) van de AVG.
 - Wat het ontworpen artikel 3/1.2.1, en het ontworpen artikel 8.8.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 betreffen, is dit artikel 6, lid 1, c) van de AVG.
 - Wat het ontworpen het ontworpen artikel 3.1.58, tweede lid, 6°, het ontworpen artikel 3.2.18, 5°/1 en 13° en het ontworpen artikel 3/1.4.1, tweede lid, 4°/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 betreffen, is dit artikel 6, lid 1, a) *juncto* c) van de AVG.
- De VTC stelt m.b.t. de aanpassingen van de taken van het Vlaams Energieagentschap, zoals opgenomen in artikel 2.1.3 van het Energiebesluit van 19 november 2010, dat de essentiële elementen in principe decretaal moeten worden vastgesteld.

Het betreft hier een aanpassing van de oprichtingsbepalingen van het Vlaams Energieagentschap die net wordt doorgevoerd om tegemoet te komen aan de AVG, en waarbij een reeds lang bestaande taak ("het uitvoeren, of laten uitvoeren, van marktonderzoek in het kader van minstens het duurzame energiebeleid, het bevorderen van de milieuvriendelijke energieproductie, het rationeel energiegebruik en het sociaal energiebeleid") duidelijker regelgevend wordt verankerd.

Het opvolgen van het advies van de VTC zou in deze echter de bevoegdheidsverdeling tussen het parlement en de gewestregering miskennen: conform artikel 87 van de BWHI is het immers de Vlaamse Regering die de structuur, taken en bevoegdheden van haar eigen administratie bepaald, en niet de decreetgever. Het komt dan ook enkel aan de Vlaamse Regering om de taken van een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, in casu het Vlaams Energieagentschap, in te vullen en af te bakenen.

- Wat de aanpassingen aan artikel 3.1.58 en artikel 3.2.18 van het Energiebesluit van 19 november 2010 betreffen, meent de VTC dat het positief is dat met toestemming wordt gewerkt zodat de afnemer zelf de beslissing kan nemen om de verbruiks- of facturatiegegevens te delen met aanbieders van energiediensten.
- Wat de aanpassingen aan artikel 3/1.2.1 van het Energiebesluit betreffen, meent de VTC dat de mogelijkheid om op afstand uit te lezen het voordeel heeft op het vlak van bescherming van het privéleven, dat de huiselijke rust niet moet worden gestoord. De VTC merkt wel op dat het aflezen op afstand als keerzijde van de medaille heeft dat er minder controle door de gebruiker is op de wijze waarop de gegevens worden afgelezen. De VTC pleit dan ook voor duidelijke en strenge regels waaraan de metingen op afstand moeten voldoen. De VTC gaat er van uit dat bij de verdere uitvoering van het ontwerp via MB voor het uitlezen van de meters een voldoende grote granulariteit van de uit te lezen waarden wordt gehanteerd omdat de verwerking (in casu gegevensverzameling) volgens haar anders niet proportioneel zou zijn.

Hiermee kan worden ingestemd. Het ministerieel besluit dat aan dit artikel verder uitvoering zal geven, zal in dit kader overigens conform artikel 36, lid 4 van de AVG ook voor advies aan de VTC worden voorgelegd.

- Wat betreft het vervangen van artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 stelt de VTC m.b.t. het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid en tweede lid, 4°/2, dat in tegenstelling tot bij elektriciteit en aardgas de gegevens bij thermische energie op vraag van de afnemer-tussenpersoon en niet op vraag van de eindgebruiker kunnen worden doorgegeven.

Met die analyse kan niet worden akkoord gegaan. De VTC maakt hier een redeneerfout en haalt zaken en definities uit het energierecht in haar advies door elkaar. Conform het ontworpen artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een tussenpersoon, die een natuurlijk persoon of rechtspersoon kan zijn, die thermische energie afneemt van een warmte- of koudeleverancier, of een beheerder van een centrale bron, die een natuurlijke of rechtspersoon kan zijn, en die warmte, koude of warm water binnen een appartementengebouw of multifunctioneel gebouw verder verdeelt bij verschillende eindgebruikers van thermische energie, Juridisch gelijkgesteld met een warmte- of koudeleverancier. Deze bepaling wordt ingevoerd om te vermijden dat een dergelijke tussenpersoon, die in de feite de thermische energie verder binnen het appartementsgebouw levert, zich niet kan onttrekken aan verplichtingen die aan de leverancier worden opgelegd.

Dit betekent niet dat een tussenpersoon die gegevens kan overmaken aan een derde. Conform het ontworpen artikel 3/1.4.1, 4°/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 gebeurt dit op vraag van de “afnemer van thermische energie”. Een afnemer van thermische energie is in artikel 1.1.3, 11°/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 gedefinieerd als “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die thermische energie afneemt om te voorzien in zijn eigen behoeftes”. De door de VTC geïmagineerde tussenpersoon, die in deze constellatie optreedt als leverancier, voldoet niet aan die voorwaarde want hij neemt die specifieke thermische energie niet af “om te voorzien in zijn eigen behoeftes”. Hij heeft daardoor dan ook geen zeggenschap over het overmaken van de gegevens als bedoeld in het ontworpen artikel 3/1.4.1, tweede lid, 4°/2.

- Wat de databank, vermeld in het ontworpen artikel 7.11.4, §4 van het Energiebesluit van 19 november 2010 betreft, gaat de VTC akkoord dat de voornaamste categorieën in het ontwerp worden aangeduid (identificatiegegevens en de toegekende steun) waardoor volgens de VTC is voldaan aan het principe van minimale gegevensverwerking.
- Wat het ontworpen artikel 8.8.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het invoeren van een erkenningsregeling voor een kwaliteitskader betreft, stelt de VTC dat het positief is dat aan de organisator van een kwaliteitskader wordt opgelegd om de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de informatie die in de conformiteitsverklaring wordt opgenomen te garanderen. De VTC merkt op dat de verantwoordelijke en de verwerkers de richtlijnen met betrekking tot o.a. de referentiemaatregelen en de voorkoming van gegevenslekken moeten volgen.

Hiermee kan worden akkoord gegaan. De AVG is als verordening immers volledig ook van toepassing op een organisator van een kwaliteitskader. Die organisator zal dan ook steeds de bepalingen van de AVG in haar optreden moeten integreren en toepassen. De concrete toepassing van die regels door die organisator van een kwaliteitskader valt echter buiten het bestek van dit ontwerpbesluit, maar worden rechtstreeks geregeld door o.a. de AVG.

- De VTC merkt m.b.t. het ontworpen artikel 8.8.2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 op dat in het geval de persoon die erkenning vraagt als organisator van een kwaliteitskader een natuurlijke persoon is, het Vlaams Energieagentschap als verwerkingsverantwoordelijke ook de regels uit de AVG moet toepassen.

De voormelde ontworpen artikelen 8.8.1 en 8.8.2 leggen inderdaad geen beperkingen op aan de “rechtsvorm” (natuurlijke persoon of rechtspersoon) die de aanvrager van een erkenning van een organisator als kwaliteitskader moet hebben. Ofschoon door de concretisering van de taken van zo een kwaliteitskader het in de praktijk onwaarschijnlijk is dat een natuurlijke persoon een dergelijke erkenningsaanvraag indient, is dit juridisch gezien niet uitgesloten. In die hypothese kan worden ingestemd met de stelling dat het Vlaams Energieagentschap als verwerkingsverantwoordelijke daarbij ook de regels uit de AVG moet toepassen.

- Tot slot stelt de VTC dat de handhaving van het Vlaams Energieagentschap m.b.t. de onpartijdigheid en belangenvermenging uit het ontworpen artikel 11.2.1, eerste lid, 3° een nieuwe verwerking inhoudt waarvoor de verwerkingsverantwoordelijke de gepaste maatregelen moet nemen.

Met de stelling dat de essentiële elementen van deze handhaving in principe decretaal moeten worden vastgelegd, zoals de VTC stelt, kan echter niet akkoord worden gegaan. Het betreft in casu enkel een toewijzing aan het Vlaams Energieagentschap van de bevoegdheid om bij een inbreuk op de plicht tot onpartijdigheid of bij belangenvermenging de erkenning van de opleidings- of exameninstelling te schorsen of in te trekken. Aan het agentschap worden in dit kader geen bijzondere opsporingsbevoegdheden verleend. Het gaat immers om een artikel m.b.t. handhaving en niet m.b.t. toezicht. Het doel van de verwerkingen, de betrokken en de doeleinden zijn dan ook voldoende duidelijk in de regelgeving opgenomen. De Vlaamse Regering heeft hierbij voldoende delegatie ontvangen van de decreetgever middels artikel 10.1.4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

2. INHOUD

Aan het ontwerpbesluit werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- In artikel 1 van het ontwerpbesluit wordt een wijziging aangebracht om de definitie van “eindgebruiker van thermische energie” te verruimen. Klanten die in een appartement wonen en warmte krijgen via een systeem van een warmtenet en geen rechtstreeks contract hebben met de warmteleverancier zijn geen afnemer, en ook geen eindgebruiker. Dat is niet de bedoeling, want het gevolg is dat de verplichtingen van artikel 3/1.4.1 inzake facturatie en informatie niet op deze klanten van toepassing zijn. Door deze wijziging zal artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van toepassing zijn op “klanten zonder contract” aangesloten op een warmtenet.
- In artikel 10 van het ontwerpbesluit worden naar aanleiding van het advies van de VREG (zie supra punt 1.D) een aantal toevoegingen aangebracht met betrekking tot een invulling van het begrip “op afstand uitleesbaar” en aangaande de vereisten voor de verbruiksmeters. Ook wordt in dit artikel de terminologie gelijkgetrokken: overal wordt nu gesproken van op afstand “uitleesbaar” in plaats van “leesbaar” of “afleesbaar”.
- In artikel 12 worden enkele wijzigingen doorgevoerd:
 - o In artikel 3/1.4.1, tweede lid, 7° is “huishoudelijke eindgebruikers” vervangen door “afnemers”. Dit gaat over verplichtingen ter bescherming van afnemers van thermische energie in een warmte- of koudenet die een leveringscontract zijn aangegaan. Die verplichtingen gelden dus niet jegens de huishoudelijke eindgebruiker.
 - o In artikel 3/1.4.1, tweede lid, 9° is “of” vervangen door “en”. Dit was verkeerdelijk in de eerste versie opgenomen. Ook hier “op afstand uitleesbaar” van gemaakt (zie wijziging in artikel 1).
 - o In artikel 3/1.4.1, derde en vierde lid werd verkeerdelijk een verwijzing naar het eerste lid van hetzelfde artikel gedaan. Dit moet zijn het tweede lid, omdat het eerste lid nieuw is en de verplichtingen pas in het tweede lid komen.
- Er wordt in het ontwerpbesluit een nieuw artikel 13 ingevoerd dat naar aanleiding van het advies van de VREG (zie supra punt 1.D) aan titel III/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 een hoofdstuk V, bestaande uit artikel 3/1.5.1, toevoegt. Dit hoofdstuk gaat over de

verdeling van de kosten van het thermische of warmwaterverbruik, en betreft een omzetting van artikel 9ter van de Gewijzigde Energie-efficiëntierichtlijn.

- Artikel 25: in het ontworpen artikel 9.1.15, tweede en derde lid, wordt de daarin voor de minister voorziene delegatie aangepast richting de administrateur-generaal van het Vlaams Energieagentschap. Het gaat om de mogelijkheid om op gemotiveerde aanvraag van de aangifteplichtige de eisen, vermeld in artikel 9.1.17 (= IER), van toepassing maken op
 - o renovaties waarbij de opwekkers om een specifiek binnenklimaat te realiseren volledig worden vervangen maar waarbij minder dan 75% van de bestaande en nieuwe scheidingsconstructies die het beschermd volume omhullen en die grenzen aan de buitenomgeving, worden geïsoleerd;
 - o renovaties waarbij minstens 75% van de bestaande en nieuwe scheidingsconstructies die het beschermd volume omhullen en die grenzen aan de buitenomgeving, worden geïsoleerd maar waarbij de opwekkers om een specifiek binnenklimaat te realiseren maximaal 5 jaar geleden werd vervangen.

Het betreffen dus renovatiedossiers waar de aangifteplichtige zelf verzoekt om de strengere eisen van een IER op diens bouwdoossier van toepassing te maken. Deze procedure is administratiefrechtelijk echter zwaar en heeft weinig tot geen inhoudelijke meerwaarde. Aangezien dit geen delegatie van een reglementaire bevoegdheid betreft, maar een beslissing op individuele basis over individuele dossiers vergt, wordt geoordeeld dat over dergelijke dossiers beter op ambtelijk niveau kan worden beslist.

- Artikel 28: Momenteel worden conform artikel 9.1.30, §3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 met betrekking tot vrijstellingen en afwijkingen van de EPB-eisen de individuele vrijstellingen, vermeld in artikel 9.1.26 en 9.1.27, en de individuele afwijkingen, vermeld in artikel 9.1.23, tweede lid, en artikel 9.1.28, toegestaan door de minister van energie, en dit op voorstel van het Vlaams Energieagentschap. Deze procedure is administratiefrechtelijk echter zwaar en heeft weinig inhoudelijke meerwaarde. Er wordt voorgesteld om de beslissingsmacht met betrekking tot het nemen van deze individuele administratieve rechtshandelingen te delegeren aan de administrateur-generaal van het Vlaams Energieagentschap.

De minister, bevoegd voor de energie, blijft uiteraard echter wel bevoegd om conform artikel 9.1.30, §4 van het Energiebesluit van 19 november 2010 bij ministerieel besluit de algemene vrijstellingen en afwijkingen te bepalen.

- Artikel 29 en artikel 30: in artikel 9.1.32/1 en artikel 9.1.32/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een verwijzing rechtgezet. Er wordt immers in die artikelen nog steeds verwezen naar bijlage V tot en met bijlage XII, terwijl die laatste verwijzing sinds de invoering van de bijlage XIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 2017 eigenlijk ook naar die bijlage moet verwijzen. Dit wordt rechtgezet.
- Artikel 32 en artikel 38: Aan artikel 9.2.3, §3, eerste lid en artikel 9.2.8, §3, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een verduidelijking aangebracht met betrekking tot de verplichtingen bij de overdracht van het energieprestatiecertificaat bij verkoop. Momenteel is aldaar bepaald dat in alle authentieke akten voor de verkoop van residentiële en niet-residentiële gebouwen de instrumenterende ambtenaar in de verklaring van de koper en de verkoper of hun gemandateerden opneemt of de koper voor het verlijden van de authentieke akte op de hoogte is gebracht van het bestaan en de inhoud van het energieprestatiecertificaat. De instrumenterende ambtenaar vermeldt in de authentieke akte of het energieprestatiecertificaat aan de koper ter beschikking werd gesteld en neemt de datum en de unieke code van het energieprestatiecertificaat niet-residentiële gebouwen in de authentieke akte op.

Het derde lid van die paragrafen 3 bepaalt dan weer: *“Als de instrumenterende ambtenaar bij het verlijden van de authentieke akte vaststelt dat er voor het bewuste niet-residentiële gebouw geen geldig energieprestatiecertificaat niet-residentiële gebouwen beschikbaar is, brengt hij het Vlaams Energieagentschap daarvan onmiddellijk op de hoogte.”*.

Om discussie te vermijden of het certificaat voor toepassing van het eerste lid dan al niet nog geldig moet zijn, en om de eenvormigheid van de bepaling (eerste lid versus derde lid) te verzekeren wordt voorgesteld om in §3, eerste lid telkens ook het woord “geldig” bij het woord “energieprestatiecertificaat” in te voegen.

- **Artikel 47:** Momenteel is veranderen tussen representatieve projectcategorieën niet mogelijk eens het Vlaams Energieagentschap een principebeslissing of definitieve beslissing heeft genomen en de startdatum vastligt. Het wijzigen van projectcategorie wordt ook niet aangemoedigd om speculatie tussen projectcategorieën te vermijden. Het is aangewezen dat de kenmerken van een project voldoende vastliggen voordat een certificatenaanvraag ingediend wordt om direct een juiste projectcategorie te kunnen vastleggen. In uitzonderlijke omstandigheden kan het echter voorkomen dat een project nog gewijzigd moet worden en moet uitgevoerd worden met een ander vermogen dan oorspronkelijk voorzien. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer vergunningsvoorwaarden worden opgelegd (al dan niet in beroep) of het project niet rendabel kan uitgevoerd worden met het oorspronkelijk gepland vermogen. De voorgestelde bepaling maakt het dan mogelijk om voor de indienstname van het project en éénmalig van representatieve projectcategorie te veranderen. Om te vermijden dat er een aanleiding gezocht wordt om van projectcategorie te veranderen om te kunnen genieten van een hogere bandingfactor, wordt voorzien dat steeds de laagste bandingfactor van beide categorieën geldt. Daarbij is er geen impact op de startdatum.
- **Artikel 48:** Sinds 1 januari 2019 is, wat betreft het energieprestatiecertificaat residentiële gebouwen, het vernieuwde EPC in voege. Dankzij een label is in één opslag duidelijk wat de energetische toestand is van een woning of appartement. Het vernieuwde EPC geeft op een geautomatiseerde manier tips en aanbevelingen om het label van het woning of appartement te verbeteren. Voor eengezinswoningen wordt bij het stappenplan automatisch een kostenraming meegegeven.

Er wordt voorgesteld om in het kader van de verplichtingen bij verkoop de “oude” energieprestatiecertificaten residentiële gebouwen (geldigheidsduur tien jaar) vervroegd uit te faseren. Een belangrijke reden hiervoor is de intentie om financiële stimuli, o.a. premies, expliciet te koppelen aan het EPC.⁵ Er wordt hierbij echter voorzien in een ruime temporele overgangsbepaling waardoor niet wordt ingegrepen op lopende verkopen en lopende notariële procedures en waardoor de potentiële verkopers naar de toekomst toe voldoende gewaarschuwd zijn om tijdig een nieuw EPC te laten opmaken.

- Er wordt in het ontwerpbesluit een **artikel 52** ingevoegd dat bijlage XII bij het Energiebesluit van 19 november 2010 betreffende de eisen voor technische installaties vervangt (de nieuwe bijlage 3 bij dit wijzigingsbesluit).

⁵ Artikel 10, lid 6 van richtlijn 2010/31/EU, zoals gewijzigd bij richtlijn 2018/844, stelt:

“De lidstaten koppelen hun financiële maatregelen voor verbeteringen van de energie-efficiëntie in het kader van de renovatie van gebouwen aan de beoogde of verwezenlijkte energiebesparing, zoals bepaald door één of meer van de volgende criteria:

a) de energieprestatie van de apparatuur die of het materiaal dat voor de renovatie wordt gebruikt; in welk geval de apparatuur of het materiaal dat voor de renovatie is gebruikt, dient te worden geïnstalleerd door een installateur met het desbetreffende niveau van certificering of kwalificatie;

b) standaardwaarden voor de berekening van energiebesparingen in gebouwen;

c) de verwezenlijkte verbetering ten gevolge van de renovatie, door de vóór en na de renovatie afgegeven energieprestatiecertificaten met elkaar te vergelijken;

d) de resultaten van een energieaudit;

e) de resultaten van een andere relevante, transparante en proportionele methode die de verbetering in energieprestatie aantoont.”

- De vernieuwde bijlage XII betreft een implementatie van de herziene EPBD-richtlijn 2010/31/EU, meer bepaald de wijziging in artikel 8 van de richtlijn. Dat artikel stelt dat de lidstaten systeemeisen vaststellen in verband met de algehele energieprestatie, het adequaat installeren, dimensioneren, afstellen en controleren van de technische bouwsystemen die in bestaande gebouwen worden geïnstalleerd. De lidstaten kunnen deze systemen ook toepassen op nieuwe gebouwen. In de EPB-regelgeving is dat al voorzien voor nieuwbouw industrie. Voor de andere types nieuwbouw en ingrijpende energetische renovatie zit dat al vervat in de E-peilberekening en de E-peileis en worden er dus geen bijkomende eisen gesteld.

Het voorstel van aanpassingen is gebaseerd op een studie van Ingenium (2019) in opdracht van het Vlaams Energieagentschap. Voor coherentie en eenvoud is gekozen om de systeemeis uit te drukken in een zelfde formule voor alle systemen van centrale ruimteverwarming:

$$\eta_{\text{sys}} = \eta_{\text{app}} \cdot f_{\text{dim}} \cdot f_{\text{install}} \cdot f_{\text{adj}} \cdot f_{\text{control}}$$

De eis wordt opgelegd aan het systeemrendement η_{sys} . Dat is het toestelrendement vermenigvuldigd met een aantal correctiefactoren die rekening houden met het adequaat dimensioneren (f_{dim}), installeren (f_{install}), afstellen (f_{adj}) en controleren (f_{control}), zoals de richtlijn vraagt. Voor sommige technieken, met toestelrendementen die weinig variabel zijn of moeilijk eenduidig te bepalen zijn, wordt een minimale systeemfactor f_{sys} opgelegd (zelfde formule van correctiefactoren, maar zonder het rendement).

$$f_{\text{sys}} = f_{\text{dim}} \cdot f_{\text{install}} \cdot f_{\text{adj}} \cdot f_{\text{control}}$$

Dat maakt het mogelijk om voor centrale ruimteverwarming de installatie-eisen op te leggen aan elke installatie, terwijl dat vroeger enkel voor ketels op gas en vloeibare brandstoffen, elektrische ketels en elektrische warmtepompen gold. Ook de installaties op bv. gaswarmtepompen, ketels op vaste brandstoffen, WKK-installaties, enz... moeten nu aan de algemene eis van adequaat dimensioneren, installeren, afstellen en controleren voldoen.

De specifieke nieuwe eis in de EPBD-richtlijn omtrent het installeren van zelfregulerende apparatuur die de temperatuur in elke kamer (of indien gerechtvaardigd 'elke zone') apart regelt, bij het vervangen van de warmteopwekker, is eveneens opgenomen in deze installatie-eisen via de correctiefactor f_{adj} .

- De herziening van bijlage XII gaf ook de mogelijkheid om de tekst coherenter, éénduidiger en eenvoudiger te maken, met een logischere structuur. Om duidelijk te zijn voor verslaggevers en bouwheren, zijn de correctiefactoren zeer uniform voor de verschillende warmteopwekkers. Ook werden voor de eenvoud de vermogens overal afgestemd naar thermisch vermogen, om interpretaties te vermijden.
- Ook voor koeling en ventilatie worden de twee nieuwe formules met de correctiefactoren gebruikt, voor het systeemrendement en de systeemfactor. Het toepassingsgebied voor koeling blijft beperkt tot de ijswaterinstallaties, zoals voorheen. Het toepassingsgebied voor ventilatie is echter uitgebreid naar alle mechanische ventilatiesystemen, in tegenstelling tot vroeger, waar er enkel installatie-eisen golden voor systemen met mechanische toevoer en afvoer. De eisen voor verlichting en warm tapwater zijn niet veranderd. De tekst werd wel geherstructureerd, conform de rest van de bijlage. De vroegere eis betreffende de energieverbruiksmeters is geïntegreerd in de nieuwe correctiefactoren.

- De herziening van de EPBD-richtlijn voorziet bovendien in een uitbreiding van de scope van technische bouwsystemen naar elektriciteitsopwekking op de eigen site. Zoals al vermeld, zullen er nieuwe installatie-eisen gelden voor WKK-installaties. Voor hernieuwbare elektriciteitsopwekking door PV en kleine windturbines, stelt het Vlaams Energieagentschap voor om geen eisen op te leggen, gezien de economische onhaalbaarheid. Deze zijn dus niet opgenomen in bijlage XII.
- Economische onhaalbaarheid van eisen voor het plaatsen van PV-panelen: In ideale omstandigheden (plaatsing zonnepanelen gericht op het zuiden, onder ideale hellingshoek, geen beschaduwing), levert het rekenmodel van de zonnekaart in Vlaanderen momenteel een terugverdientijd op van 8 jaar. Vanaf 2021 is er echter geen terugdraaiende teller meer. Op basis van de verwachtingen van de 3E-studie⁶, zou door het wegvallen van de terugdraaiende teller het inkomen uit elektriciteitsproductie (energiegedeelte) dalen. Dit beïnvloedt de rendabiliteit voor potentiële investeerders. Te meer daar in dit kader ook rekening moet worden gehouden met het feit dat PV-installaties bij nieuwbouw buiten het toepassingsgebied zullen vallen van de nieuwe PV-premie die vanaf 2021 bij de distributienetbeheerders kan worden verkregen, en die premie zodoende geen effect heeft op de terugverdientermijn van dergelijke installaties. Voor de opgewekte elektriciteit die onmiddellijk ter plaatse verbruikt wordt, blijft de vermeden kost gelijk aan de totale aankoopkost per kWh (gewogen gemiddelde van ongeveer €0,27/kWh). De overige elektriciteit die zonnepaneeleigenaars injecteren op het net zullen ze aan een energieleverancier moeten verkopen. De vergoeding die ze per geïnjecteerde kilowattuur ontvangen, zal aanzienlijk lager liggen dan de aankoopkost voor elke van het net gehaalde kilowattuur (gewogen gemiddelde van ongeveer €0,27/kWh). (= de huidige vergoeding op basis van de terugdraaiende teller). De studie van 3E gaat ervan uit dat de injectie van de overige geproduceerde stroom per kWh €0,03 oplevert. Er is echter nog geen duidelijkheid over de injectievergoeding die de markt zal bieden. €0,03/kWh is een aanname op basis van de huidige situatie. De eenvoudige terugverdientijd voor investeringen in kleinschalige PV zou op die manier stijgen van ongeveer 8 jaar naar grootte-orde 13 jaar. Aangezien dat al een lange terugverdientijd, is het economisch niet haalbaar om nog bijkomende technische voorwaarden, risico's, administratieve stappen en kosten op te leggen.
- Economische onhaalbaarheid van eisen voor windturbines voor gebouwen: uit de resultaten van twee tenders voor de plaatsing van kleine tot middelgrote windturbines (tot 300 kW) blijkt dat dergelijke projecten nog een hoge investeringssteun nodig hebben. Enkel de best gerangschikte projecten werden binnen de budgetten van deze twee tenders weerhouden. Voor deze best geselecteerde projecten lag de nodige investeringssteun nog steeds tussen de 28% en 69%. Daaruit blijkt dat het economisch niet haalbaar is om bijkomende technische voorwaarden, risico's, administratieve stappen en kosten op te leggen.
- In tegenstelling tot de andere technische bouwsystemen zoals bijvoorbeeld ruimteverwarming of verlichting, leiden PV-panelen en windturbines niet tot een verhoging van het comfort voor de bewoner. Dat is met andere woorden voor een bouwheer een niet-essentiële technologie, die vooral geïnstalleerd wordt op basis van economische afwegingen. Het opleggen van extra wettelijke voorwaarden, zoals voorzien in de herziening van de EPBD-richtlijn, verslecht deze economische afweging en vormt een extra drempel voor de bouwheer tot het installeren van hernieuwbare energie op de eigen site.

⁶ 3E Studie, "Terugleververgoeding en investeringssteun voor kleinschalige installaties - Onderzoek naar een alternatief compenserend systeem voor de terugdraaiende teller en beleidsmaatregelen om de zelfconsumptie bij prosumenten te verhogen".

- Aan artikel 54 van het ontwerpbesluit wordt een tweede lid toegevoegd die de overgangsbepaling vastlegt voor de te vervangen bijlage XII. De bijlage XII bij het Energiebesluit van 19 november 2010, zoals vervangen bij artikel 52 van dit besluit, is voor het eerst van toepassing op dossiers waarbij de melding of de aanvraag van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen wordt ingediend vanaf 1 januari 2022.
- In bijlage 1 bij dit ontwerpbesluit, dat bijlage V van het Energiebesluit van 19 november 2010 vervangt, werden volgende wijzigingen aangebracht:
 - o Een aantal normreferenties werden aangepast naar de actuele stand van zaken.
 - o Een aantal louter tekstuele aanpassingen werden doorgevoerd.
 - o Een aantal formules en tabellen werden vernummerd volgens de conventies, dit zonder inhoudelijke wijziging.
 - o In paragraaf 10.3.3 werd inhoudelijk een beperkte wijziging aangebracht, zodat ook voor collectieve ketels met vermogen >70 kW en/of opslagvolume >500 L het rendement bepaald kan worden op basis van Ecodesign.
 - o De equivalente primaire energiefactor voor systemen van externe warmtelevering werd aangepast van een jaarwaarde naar maandelijkse waarden (zonder inhoudelijke wijziging).
 - o In paragraaf 12.1.1 werd toegevoegd dat enkel PV-installaties die niet verplaatst worden vanaf een ander perceel, mogen ingerekend worden in de EPB-berekening. Dat betreft zowel het inrekenen in het E-peil als in het aandeel hernieuwbare energie van zowel EPW-eenheden, EPN-eenheden⁷ als de ingrijpende energetische renovatie van residentiële en niet-residentiële gebouwen.

De *ratio legis* voor die bepaling is:

- Het vermijden dat een bestaande PV-installatie die reeds andere voordelen geniet (bv. terugdraaiende teller, PV-subsidie⁸,...) via het verplaatsen ervan naar een ander nieuw op te richten gebouw of een gebouw waar een IER wordt doorgevoerd ook nog eens kan worden gevaloriseerd in het kader van het minimumaandeel hernieuwbare energie en het E-peil dat bij de EPB-regelgeving van toepassing is, en zonder dat die voormelde voordelen teniet worden gedaan.
- De energieprestatieregelgeving is vanaf 2006 in voege. Het aantal gebouwen dat onder het toepassingsgebied van de energieprestatieregelgeving valt en aan de EPB-eisen werd onderworpen, neemt alsmaar toe. De energieprestatieregelgeving heeft dan ook een paradigmashift veroorzaakt in het bouwgebeuren. Het doel van deze voorliggende maatregel is dan ook voorts het vermijden van een “pervers effect” m.b.t. de energetische kwaliteit van het gebouw van waar de bestaande PV-panelen worden weggenomen. Indien dit immers een verplaatsing betreft weg van een gebouw dat al onder het toepassingsgebied van de EPB-regelgeving viel (vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2006), dan wordt immers afbreuk gedaan aan de standstill-

⁷ Bijlage VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 verwijst immers voor EPN voor de eisen waaraan PV moet voldoen naar bijlage V van het Energiebesluit van 19 november 2010.

⁸ Van 1998 tot in 2007 verleende de Vlaamse overheid investeringssteun voor het plaatsen van PV-panelen (eerst 50% investeringssteun, en in 2006 en 2007 nog 10% investeringssteun).

Vanaf 2021 zal overigens opnieuw een PV-premie via de distributienetbeheerders worden ingevoerd.

verplichting uit artikel 11.1.12 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 dat stelt *“De aangifteplichtige of zijn rechtsopvolgers mogen de in de EPB-aangifte vermelde installaties of constructies alleen wijzigen of vervangen voor zover die wijzigingen of vervangingen elk op zich minstens de prestaties leveren die in de EPB-aangifte vermeld werden.”* Door het wegnemen en verplaatsen van de PV-panelen op zo een gebouw wordt immers ontegensprekelijk afbreuk gedaan aan het in de EPB-aangifte vermelde E-peil en (voor dossiers met vergunningsaanvraag vanaf 2014⁹) ook aan het minimumaandeel hernieuwbare energie.

- In bijlage 2 bij dit ontwerpbesluit, dat bijlage VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 vervangt, werden louter een aantal tekstuele aanpassingen aangebracht, en een aantal formules en tabellen werden vernummerd volgens de conventies. Er werden geen inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd. De equivalente primaire energiefactor voor systemen van externe warmtelevering werd aangepast van een jaarwaarde naar maandelijkse waarden, ook zonder inhoudelijke wijziging.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een budgettaire impact hebben voor de Vlaamse overheid.

B. ESR-TOETS

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de lopende processen en activiteiten van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Het ontwerpbesluit dient na de tweede principiële goedkeuring voor advies worden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Na het advies van de Raad van State kan de definitieve

⁹ Met de bijkomende nuance dat de eis m.b.t. het minimumaandeel hernieuwbare energie - zoals door de Europese richtlijnen bepaald - als een voorbeeldfunctie al sneller van toepassing was voor nieuw op te richten kantoor- en schoolgebouwen van publieke organisaties waarvoor de stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd vanaf 1 januari 2013.

goedkeuring van het ontwerpbesluit ten vroegste worden verwacht na het einde van de standstill-periode¹⁰ vermeld in richtlijn 2015/1535/EU.

Inmiddels werd het ontwerpbesluit op 18 juni 2020 medegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 en 8, lid 1, van Richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij en met toepassing van artikel 15 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt. De standstill-periode vervalt op 21 september 2020.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie, zoals gevoegd als bijlage 1;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit het advies in te winnen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, met het verzoek hun advies te verstrekken binnen een termijn van dertig dagen.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie;
2. Non-advies SERV d.d. 2 juni 2020
3. Non-advies MINA-raad d.d. 22 juni 2020
4. Advies van de VREG d.d. 16 juni 2020
5. Advies van de VTC nr. 2020/15 d.d. 30 juni 2020

¹⁰ De lidstaten stellen immers de definitieve goedkeuring uit van een ontwerp voor een technisch voorschrift voor de duur van drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de Europese Commissie de mededeling ontvangt. Dit weerhoudt de lidstaten er evenwel niet van andere interne procedurestappen die in het kader van de regelgevingsprocedure moeten worden gevolgd (bijv. adviezen van de strategische adviesraden en afdeling wetgeving van de Raad van State), te laten plaatsvinden.